

da zvé, kaj v pismu stoji, veliko časa in morebiti še kaj dražega denarca potratiti.

Če pa vse to ni enakopravnost, kaj pa vendar je? Povejte mi, ali to: da smemo na domači zemlji

- a) dihati in kihati,
- b) gledati in mižati,
- c) hoditi, se voziti,
- d) govoriti, se jeziti,
- e) molčati in spati,
- f) orati in sejati,
- g) vlačiti in vlatiti,
- h) kupčevati in plačevati,
- i) živeti, terpeti in umreti?

Je li to ravnopravnost! Ako je, jo že davnej, od nekdanj vživamo; toda prosimo vas, še to nam vzemite, da se vsedete na naše sedeže in poskusite, ako vam bode ljubi kruhek, ki vam toliko diši, rasel na drevesu.

V pravdi o enakopravnosti vseh narodov se nam zdí, da se ne razumemo o tem, kaj je narodnost. Mi si mislimo, kar nam pové že sama beseda in nič ne prikrivamo; nemškutarjem pa je ta beseda ali le beseda brez pomena ali nam nočejo razodeti zaumena, ki ga strinjajo z njo. Nam je narodnost zlasti uno, kar smo navédli od št. 1—3; protivniki naši pa uno od a—h menda štejejo k narodnosti. Preden se dalje pravdamo o pravici, se moramo o njenem zaumenu porazumeti. Ker smo mi povedali, kaj zlasti k narodnosti štejejo, bi radi slišali in zvedili, kaj nemškutarji mislijo s to besedo?

Odgovorite nam na drobno!

(Dal. prih.)

Jugoslavensko časništvo.

„Obče poslovne novine“, ki so se v hervaškem jeziku in mesečnih zvezkih tiskale dosihmal v Zagrebu in jih s sodelovanjem mnogih razbornih in praktičnih mož izdaja gosp. Abel Lukšić, tergovec in posestnik karlovški, se bojo mesca rujna začele tiskati v Karlovcu v lastni, čisto novi tiskarnici gosp. izdatelja in bodo izhajale vsako saboto. Radostni smo opazili, kako lepo napreduje ta časnik, obsegajoč vse razdelke narodnega gospodarstva, na polji domačem, ki je dosihmal še celó premalo obdelovano bilo, in kako marljivo je tudi poslednji čas v tem, da nam donáša mnogoverstne mične slike (podobe). Tako nam je prinesel zvezek mesca junija „Svilarstvo u Lombardii in Benedkah“ s 5 podobami, med katerimi vidimo veliko svilarsko motavnico (filando) v Montebellu-nu, poslednji zvezek pa podobo prihodnjega železničnega mosta čez Savo blizu Zagreba v ličnem in bojadisanem lesorezu. — Tolika marljivost izdatelja je vredna obilne podpore tudi od strani Slovincov in to je toliko lože, ker je cena zanimivega časnika celó nizka.

— „Karlovački Vestnik“ je ta mesec nehal izhajati.

Muzične novine.

Pridni založnik srbskih knjig v Novem Sadu (Neusatz), gospod Hinc je ravnokar izdal dve popotnici za klavir od Fr. Kellner-a, kapelnika k. k. gr. batalijona pešcev; ena se zove: „Serbischer National-Congress-Marsch“, druga „Csernovics Annexions-Marsch“ po srbskih narodnih pesmah, — obe ste prav mične in priporočila vredne; posebno pa priporočamo prvo, ki je zložena po tisti srbski narodni pesmi, ki se sedaj tudi krog in krog po Hervaškem nadušeno prepeva. Nadjamo se, da bo popotnico to igrala kmali tudi naša vojaška muzika in da bo ta pesem kmali se popevala tudi pri nas.

Vprašanje in prošnja.

Iz prijateljskih rok je prejelo vredništvo „Novic“ sledeče verstice:

„Silna potreba je, da se v dobrem slovenskem jeziku in kolikor mogoče po domače bukve v roke dajo vsem onim, kateri bi radi gospóskam prošnje, tožbe, pogodbe, plačilne liste ali kvitance, in kar je enakih pisem v domačem jeziku pisali. Pa pri tem se mora reči, da naj se naredí kaj celega in stalnega, kolikor je mogoče, kaj večega, ne pa le kakošna trohica, tedaj recimo na primer saj kakih 12 do 15 pól srednjega natisa. Ker pa je unidan nekaj takega rečeno bilo v „Novicah“, in ker sta tudi v Ljubljani dva izučena pravnika namenila zložiti tako knjigo, bi rada vedila: ali se je morebiti že kje drugod kak domorodec tega dela lotil, da bi opustila mi dva svoj namen, ali pa se dela lotila, če še nikjer nič ne dela? Konkurencija v takem delcu bi menda ne bila nikomur v prid. Prosiva tedaj, kdor kaj takega že piše, naj oznani kmali to po „Novicah“.

Ker je vredništvu znano, da gosp. C. na D. in gosp. dr. R. v G. sta očitno sprožila to potrebo, zna tedaj biti, da sta se dela že tudi lotila ali da želita pripomoči k temu. Prav bi tedaj bilo, da bi se dogovorili v tej stvari in jo dognali kmali do konca. Knjige s takimi formulari res živo potrebujemo in prodajala se bo lahko, ako bo osnovana po djanskih potrebah (praktično) in v gladkem jeziku ter se gleda na to, da se ustanovijo tehnični izrazi po terminologiji, ki je bila leta 1853 izdana, ako ni pozneje kak bolji izraz obveljal.

Dopisi.

Na Dunaji. (Življenje deržavnih poslancov na Dunaji. Spisal V. Zarnik). (Dalje). Kakor Nace le v svilnozametovih čevljah v salonu postopa in se vsem okolišinam prileči zna, tako je Avgust od nog do glave mož iz enega lesa; on je terden značaj; pri njemu ni nič na pol; on sam en princip reprezentira; on je mož, kakor si ga jez mislim; bil je vedno moj ideal. On, če kaj terdi, tudi do zobca dokaže, postavimo, da nam Slovincem za najnavadniše izraze besedi manjka, kar si Avgust, na priliko, tako-le misli: Če pri nas kdo k čevljarju pride, da si čevlje umiriti dá, mora kar s perstom na nogo kazati; pri tem se pa čevljar zmoti, za nožec prime in mu hoče kurje očesa obrezovati! Za dokaz, da je naš jezik tako reven, je tudi unidan moj celi spis prestavljen iz „Novic“ v „Preši“ ponatisnil. *) Pa za kaj še posebno Avgusta revščina našega bornega jezika skerbí, je to-le: Avgust nima nikoli navade, govorov pri volitvah ali v zborih deržati, on le svojim vernim (naročnikom), katerih šteje 29.000, kakor v pastirskih listih svoje misli razodeva. Zdaj pa si misli, lože bilo pri slovenskih barbarih v deržavni zbor se pritezati, kakor pri preomikanih Dunajčanih. Misli in misli, kako bi bilo mogoče v takem revnem jeziku zanimivi svoj pastirski list napisati. Pa obljubim ti, Avgust, še bolj zanimivega Ti ga hočem narediti, kakor je bil Tvoj na verne

*) Treba se mi zdí, častitim bravcom „Novic“ v tej zadevi nekaj pojasniti, ker vem, da jih je veliko tisti večerni „Press-ni“ list pod naslovom „Slovenische Anschauungen“ prebiral. Avgust ga je v „Presse“ vzel zavolj dunajskih filistrov, ker smejali so se vsi in še najbolj stékli centralisti so bili z dr. Hein-om in Nacetom zadovoljni. Ob 3. uri popoldne se je list izdal in ob 6. že jez sam nisem nobenega iztisa več dobil; tako hitro so bili vsi pokupljeni; v vseh kavarnah so jih ta dan več mogli nakupiti. Na „Prešni“ dostavek pa jez Avgustu le-to odgovorim: „Dem Presse-Lappen gfallt nur a deutsche Kappen.“ — Prevodilo je ta moj sostavek mnogo političnih časnikov, kakor: česki „Narodni Listy“ in „Pozor“; poljski: „Czas“ v Krakovi, „Przeгляд“ in „Głos“ v Lvovu, madjarski „Pesti Naplo“ v Peštu, zagrebačke „Narodne Novine“, dunajski „Vaterland“ in še drugi.